

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: D. Č., DiS.

zastoupená Mgr. Annou Vlčkovou, advokátkou
sídlem Žižkova 2, 741 01 Nový Jičín

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2023, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 10. 2023, č. j. X **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 5 118 Kč, a to k rukám zástupkyně žalobkyně Mgr. Anny Vlčkové, advokátky se sídlem Žižkova 2, Nový Jičín, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou zdejšímu soudu dne 28. 12. 2023 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2023, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým

žalovaná zamítla námitky žalobkyně proti svému prvostupňovému rozhodnutí ze dne 12. 7. 2023 a toto prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žalobkyni zamítnuta žádost o přiznání invalidního důchodu, potvrdila.

2. V žalobě žalobkyně napadenému rozhodnutí vyčítá, že nesprávně posoudil jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu těžkou percepční vadu sluchu oboustrannou. Poukázala přitom na to, že trpí každodenním celodenním kašlem s hojnou expektorací, dušností způsobenou zaplněním dýchacích cest kontinuálně se tvořícím sekretem, bronchiektázií, tj. rozšířením průdušek, které je obvykle provázeno jejich chronickým zánětem s velkým kašlem s hnisem a hlenem, častými sinusitidami i bronchitidami, každodenní rinitidou s ucpáním a vysmrkáváním sekretu z nosu či neschopností cítit pachy a vůně. Tyto obtíže samy o sobě zhoršují pocit životní pohody, způsobují sníženou produktivitu práce. Jejich překonávání s ohledem na přibývajícím věku žalobkyně způsobují i rychlejší nástup únavy. Podle žalobkyně tento komplex nemocí není náhodný, ale jedná se o vzácné genetické onemocnění, tzv. primární ciliární dyskineze (dále „PCD“). Toto onemocnění považuje žalobkyně za postižení mající nejvýznamnější dopad na pokles jejích pracovních schopností. Žalobkyně v žalobě popsala charakter onemocnění a uvedla, že nejpodobnější je toto onemocnění cystické fibróze, zařazené v kapitole IV., pol. 17 přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. Analogicky by tedy mělo dojít k posouzení jejího onemocnění jako cystická fibróza, u které je stanoven při středně těžkém funkčním postižení pokles pracovní schopnosti v rozpětí 30–45 %. K dopadům tohoto onemocnění do sociálního života uvedla, že s ohledem na jeho příznaky vyvolává v lidech obavu o infekčnosti žalobkyně, občasná nedoslechnutí v řeči pak vyvolává dojem nekompetentnosti vykonávat její zaměstnání. Nesouhlasila ani se závěrem, že se u ní v případě oboustranné těžké nedoslýchavosti jedná při využití sluchadel o dobré komunikační schopnosti, neboť ztráta slyšení od 85 % výše je posuzována jako praktická hluchota. Závěr posudkových lékařů není seriózně podložený. Závěrem uvedla, že posudkové hodnocení podle nejzávažnějšího postižení žalobkyni znevýhodňuje, podle jejího názoru by její zdravotní postižení mělo být posuzováno komplexně jako jediné onemocnění, analogicky stejně jako u pacientů s cystickou fibrózou. Onemocnění si nijak nezavinila, je dáno geneticky. Zákonodárce ve výčtu onemocnění opomněl PCD, přestože jí trpí v ČR zhruba 170 lidí, z toho přibližně polovina má Kartagenerův syndrom, vyznačující se průběhem zahrnujícím trojici sinusitidy, bronchiektázie a situs inversus (tj. obráceným umístěním vnitřních orgánů). Z uvedených důvodů navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit žalované k dalšímu řízení.
3. Žalovaná ve svém vyjádření popsala dosavadní průběh řízení a uvedla, že na svých argumentech zcela setrvává.
4. U jednání oba účastníci s ohledem na závěry posudku MPSV (viz níže) navrhli zrušení napadeného rozhodnutí.
5. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 25. 10. 2023 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

6. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutkový stav. Žalobkyně pracuje jako osobní asistent, v minulosti pracovala jako sociální pracovnice. Dne 5. 4. 2023 požádala o přiznání invalidního důchodu. Posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín dospěl k závěru, že žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 25 %. Žalovaná proto prvostupňovým rozhodnutím zamítla žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu.
7. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky. V rámci námitkového řízení žalovaná nechala zpracovat posudek posudkovým lékařem ČSSZ, který zcela potvrdil předchozí posudkové závěry.
8. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 19. 4. 2024, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností interní lékařství a tajemnice, dospěla k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní v prvním stupni podle ustanovení § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „z. d. p.“). Posudková komise konstatovala, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je primární ciliární dyskinéza (porucha pohyblivosti řasinek) s chronickou obstrukční plicní nemocí a bronchiektázami, s recidivujícími akutními exacerbacemi. Zhoršující faktor je alergie na prach, pyly a peří, průduškové astma pod částečnou kontrolou. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole X, oddíle B, položce 1, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena při spodní hranici na 40 %. K postižení sluchu, které považovala žalovaná za rozhodující příčinu, uvedla posudková komise, že by samo o sobě neodpovídalo invaliditě (pokles pracovních schopností 25 %). K pracovní rekomandaci posudková komise uvedla, že žalobkyně není schopna práce fyzicky ani středně náročné, v nepříznivých klimatických podmínkách (prašné prostředí či jinak dráždivé dýchací cesty, hlučném prostředí, v riziku hluku a s nutností přesného sluchového rozlišení). Nadále je však schopná pracovat jako sociální pracovnice v denním stacionáři s využitím své kvalifikace a praxe, ve kterém je schopna pracovat v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Datum vzniku invalidity prvního stupně posudková komise stanovila 13. 7. 2022, kdy byla prokázána porucha funkce řasinek cylindrické výstelky v dýchacích cestách. Doba platnosti posudku byla stanovena trvale, neboť uzdravení se nepředpokládá.
9. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z

hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).

10. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
11. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností interní lékařství. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Na základě toho posudková komise přijala svůj posudkový závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 40 %, stanovila datum vzniku invalidity, datum kontrolní lékařské prohlídky nestanovila s odkazem na nepřepokládané uzdravení.
12. Za tohoto stavu soud uzavírá, že jelikož zdravotní stav žalobkyně byl v rozhodné době jiný, než jaký vzala na základě provedeného posudku lékaře ČSSZ za zjištěný žalovaná, je její rozhodnutí vadné pro chybně zjištěný skutkový stav, a v důsledku toho nezákonné. Soud na základě výše uvedeného posudku dospěl k závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v I. stupni, kdy její pracovní schopnost poklesla o 40 %, a to od 13. 7. 2022, s trvalou platností.
13. Žaloba je tedy důvodná a soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. „[z]ruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.“ Soud tak tedy výrokem I. tohoto rozsudku učinil. V dalším řízení je pak žalovaná povinna (ve shodě s ustanovením § 78 odst. 6 s. ř. s.) zahrnout výše uvedený posudek posudkové komise MPSV Ostrava mezi

podklady pro nové rozhodnutí a podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalována vázána právním posouzením krajského soudu o stupni invalidity žalobkyně.

14. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch a podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. náleží takovému účastníku právo náhrady důvodně vynaložených nákladů proti tomu účastníkovi, který úspěch neměl. Náklady řízení žalobkyně představují odměnu za zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 1 000 Kč, podle § 7 bod 3 ve spojení s § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za tři úkony právní služby, příprava převzetí zastoupení, sepsání žaloby, a účast u jednání podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky, třikrát režijní paušál ve výši 300 Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 3 vyhlášky. Dále je nákladem žalobce cestovné jeho zástupce za cestu z Nového Jičína do Ostravy a zpět, celkem ujeté 98 km osobním vozem reg. zn: X, tov. zn. Suzuki Ignis, o průměrné spotřebě 7,2 l na 100 km benzínu natural, cena za opotřebení dle vyhlášky č. 398/2023 Sb. činí 5,60 Kč za 1 ujetý kilometr, cena pohonných hmot 38,20 Kč za 1 litr benzínu, celkem tedy 818 Kč, a dále náhrada za ztrátu času v rozsahu 4 půlhodin ve výši 100,- Kč za každou započatou půlhodinu dle § 14 odst. 3 vyhlášky. Celkem tedy náklady řízení činí 5 118 Kč. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobkyni prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jejího práva. Soud proto žalovanou k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupkyně žalobkyně podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu ve spojení s ustanovení § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovení § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 24. července 2024

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: **D. Č., DiS.**

zastoupená Mgr. Annou Vlčkovou, advokátkou
sídlem Žižkova 2, 741 01 Nový Jičín

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2023, ve věci invalidního důchodu, o opravě rozsudku,

takto:

Výrok II. rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 17 Ad 47/2023– 46 ze dne 24. července 2024 **se opravuje** ve výši náhrady nákladů řízení tak, že místo nesprávné částky 5 118 Kč se uvádí částka 6 702,24 Kč. Výrok II. po opravě správně zní:

*Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 6 702,24 Kč, a to k rukám zástupkyně žalobkyně Mgr. Anny Vlčkové, advokátky se sídlem Žižkova 2, Nový Jičín, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.*

Odůvodnění:

1. Při zpracování uvedeného rozsudku došlo k početní chybě, spočívající v nesprávně vypočtené výši náhrady nákladů řízení, kterou je žalovaná povinna žalobkyni zaplatit. Žalobkyně uplatnila svůj náklad spočívající v náhradě ušlé mzdy, která podle potvrzení zaměstnavatele činila 198,03 Kč, přičemž v den konání soudního jednání nebyl žalobkyni umožněn nástup směny. Celkem tedy výše ušlé mzdy žalobkyně činí $8 \times 198,03 \text{ Kč} = 1\,584,24 \text{ Kč}$. Tuto částku krajský soud k celkové výši náhrady nákladů řízení omylem nepřipočetl. Správně tedy výše náhrady nákladů řízení činí 6 702,24 Kč.
2. V souladu s ustanovením § 54 odst. 4 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, samosoudkyně opravila tuto zjevnou chybu v počtech tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto opravného usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Ostrava 30. září 2024

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.